

сплѣтни и споразумѣния съ тази Руссия, това е вече очевидно. Каза се още, че трѣбвало да сж посѣдвали отъ слѣднитѣ и споразумѣнията — неприятелски постѣпки. Г-нъ докторъ Помяновъ трѣбва да не е прочелъ закона до край, за да види дали сж необходимии тѣзи послѣдствия на неприятелскитѣ постѣпки. Членъ 49-й отъ Отоманския Наказателенъ законъ казва, че даже ако тѣзи сплѣтни и споразумѣния нѣматъ слѣдствие, то онзи, който ги е водилъ, е сѣ толкозъ виноватъ. При сѣ това, трѣбва човѣкъ да бжде съвършенно заинтересуванъ, за да не вижда неприятелскитѣ постѣпки на русското правителство къмъ нашето, които постѣпки то върши чрѣзъ наши хора, българи, български подданици. Сетия азъ мисля, че не може да бжде по-голъма неприятелска постѣпка отъ даване ноти за испѣжданieto на нашия Князь и дѣйствование прѣдъ другитѣ европейски сили, за да ни напакостватъ, да сжжсатъ отношенията си съ нашата държава. Както виждате, пращатъ се хора за да произвеждатъ бунтове и възстания и тѣзи хора се пращатъ отъ Руссия. Азъ не знамъ да ли е графъ Игнатиевъ или Славянското Благотворително Общество, но ний ще твърдимъ до край, че това е Руссия. Що се касае до възражението на защитника, че прѣстѣпленieto нѣмало го въ белгийския законъ и трѣбвало да го признаемъ само въ случай, когато е очевидно и да се обръщаме съ него осторожно, то едвамъ трѣбва да се възрази на това. У насъ е дѣйствующъ Отоманския Наказателенъ законъ; той го счита за прѣстѣпление и ний ще го считаме за прѣстѣпление.

Много криво се направи тълкуванието на 716 членъ отъ военно сждебния законъ, — тълкувание, което съвсѣмъ не би трѣбвало да стане. Защитника ни прави дълги възражения и каза, че, на основание на закона, не могатъ да служатъ освѣнъ изводитѣ на обвинителния актъ, за виновността или невиновността на подсѣдимия. Не ловко ще бжде отъ моя страна да мисля, че не само г-нъ докторъ Помяновъ, но и всичкиѣ други защитници, които направиха такива възражения, не знаятъ санкциониранието на този принципъ въ гражданското сждопроизводство. Азъ искамъ да вѣрвамъ, че поводъ за да се направи това възражение, е дало твърдѣ късото изложение, което азъ бѣхъ далъ на тълкуванието си на този членъ. Азъ казахъ, че за обвинението, което въ допълнение стоварихъ върху нѣкой отъ обвиняемитѣ, не е прѣзидѣнъ само закона въ обвинителния актъ, но не и обстоятелствата на прѣстѣпленieto. Защитника